

Norsk professor Ole Humlum og den danske videnskabsmand Henrik Svensmark bestrider CO2-dagsordenen på COP21 i Paris

København, 1. december 2015 – På tærsklen til Topmødet for befolkningsreduktion i Paris, COP21, udgav Jyllands-Posten den 29. nov. et interview, skrevet af Lars From, med Ole Humlum, professor i glaciologi og geomorfologi ved Oslo Universitet og på Svalbard, samt den danske videnskabsmand Henrik Svensmark. Humlum siger, at naturlige klimaforandringer afgør klimaet, og at CO2 spiller en underordnet rolle. I år er der en naturlig temperaturstigning pga. El Niño, men om to år vil temperaturen igen være det, den har været i de seneste 1520 år, sandsynligvis efterfulgt af en periode på 2030 år, hvor temperaturen vil falde – det modsatte af IPCC-teorierne. CO₂-videnskabsfolkene ignorerer den rolle, vanddampe spiller. Han angreb det symbiotiske forhold mellem politikere, der bevilger penge til CO₂-forskere, der så skriver det, de ønsker at høre.

Det er naturligt, at den arktiske is smelter, og den antarktiske is vokser, for vi kom ud af den lille istid for 150 år siden, da de norske gletsjere begyndte at smelte. Men det var ikke før i 1950-60, at CO₂ steg signifikant. Temperaturer på Jorden fluktuerer i perioder med 1100 års intervaller. Der er også en meget betydelig indflydelse fra Solen, Månen og skyerne, som IPCC nedtoner. Månen har indflydelse på tidevandet, som bringer varmt vand (fra Ækvator) nordpå til Norge og Grønland.

Professor Henrik Svensmark fra DTU Institut for Rumforskning og Rumteknologi mener, at Solens rolle er enormt undervurderet

i de officielle prognoser. Han siger, at temperaturen grundlæggende set ikke er steget i løbet af de seneste 20 år, med undtagelse af i år, pga. El Niño. »Hidtil har vi set, at temperaturen er steget omkring 0,8 grader – med undtagelse af i år, pga. El Niño – af hvilke 0,4 grader er forårsaget af Solens skiftende aktivitet.« »Alt omkring klima er ekstremt polariseret, og hele klimadiskussionen er i dag mere politisk end videnskabelig. Man taler meget om konsensus, men hvordan kan man have konsensus, når der stadig er så mange ting, man ikke forstår ordenligt omkring f.eks. den naturlige variation af klimaet?« »Man forestiller sig, at der kommer flere skyer og mere vanddamp, når det bliver varmere, men effekten af CO₂ bygger på nogle usikre størrelser, ligesom effekten af skyerne er en meget usikker størrelse.«

»Vores forudsigelser om fremtidens klima viser, at temperaturen i år 2100 vil være steget ca. én grad i forhold til den førindustrielle tid – altså nogenlunde den samme temperatur som i dag,« siger Henrik Svensmark. »Hvis man lytter til IPCC, skulle temperaturen være steget langt mere i dag, hvis CO₂ havde den virkning, de siger. Derfor ser jeg ingen grund til ikke at holde fast ved mine synspunkter.«

Foto: Nordenskjoldbreen på Svalbard ligger så højt mod nord, at den ikke er i fare for at smelte væk lige med det samme.

**Leder, 2. december 2015:
Hvad er rådet til den**

kriseramte verden i dag?

Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse

atomvåben inden for få minutter?» Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

Indien angriber voldsomt COP21 for 'kulstof-imperialisme'; Yderligere angreb på svindlen med global opvarmning blomstrer i Storbritannien og Afrika

30. november 2015 – Arvind Subramanian, økonomisk chefrådgiver til den indiske Modiregering, opfordrede, på tærsklen til FN's Konference om Klimaforandring COP21's knusende, fascistiske slag i Paris, til et »Manhattan-projekt for Kul« og kaldte den politiske kampagne for at gøre en ende på anvendelse af fossilt brændstof for »kulstof-imperialisme«.

Subramanian forklarede, at, i »slutspurten op til konferencen er der et voksende krav – der første gang blev klart udtalt ved dette års topmøde i Gruppen af Syvs førende industrialiserede nationer[1] – om at udfase anvendelsen af fossilt brændstof. USA og andre har også lovet at stemme imod energiprojekter baseret på fossilt brændstof i udviklingslandene, når multilaterale banker stemmer om projekterne.«

Han fortsætter: »For Indien – et land, der kæmper for at forsyne omkring 25 % af befolkningen med basal elektricitet, iflg. konservative skøn – lugter dette af kulstof-imperialisme. Og en sådan imperialisme på vegne af de avanceret udviklede nationer kunne være en opskrift på katastrofe for Indien, og andre udviklingslande ...

I et hvilket som helst troværdigt scenarie vil kul levere omkring 40-60 % af Indiens energi frem til 2030. Det vil, og bør, fortsat være landets primære energikilde, fordi det er det billigste brændstof, der er til rådighed.«

I et interview med en stor, fransk avis, *Le Figaro*, den 27. nov., afslørede økonomen Rémy Prud'homme ligeledes COP21's »globale opvarmnings-imperialisme og nævnte bl.a. indsatsen for at nedlukke kulfyret produktion af elektricitet i Afrika og Indien. Prud'homme forudsagde et voldsomt sammenstød på COP21-konferencen over denne kolonialistiske politik.

Alt imens en ny, anti-klima-skræmmekampagnefilm, »Climate Hustle« (Klima-plattenslageri) kommer den 1. dec., så er yderligere to angreb på den globale opvarmningssvindler udgivet på nyhedsmedier i selveste de grønne royales Britiske Commonwealth.

Den ugentlige avis i Cameroun, *Integration*, havde den 24. nov. et interview med tidl. NASA-forsker og meteorolog Tom Wismuller, der fordømte svindlen. *Integration* gav interviewet en højtråbende forsideoverskrift: »Thomas Wismuller: Der er ingen klimatrussel mod planeten«. Wismuller erklærer, at, hvis alle de forslag, der vil blive fremstillet for COP21, blev vedtaget, ville menneskeslægten blive kastet tilbage til Stenalderen. Han siger, at han ønsker at se Cameroun »hæve sig til et niveau, der bringer den bedste livsstil, sundhedsforsorg og fremgang, man kan håbe på, og dernæst komme hele menneskeheden til gavn!!! Når ens nations intelligens og intellekt fokuserer på at blive ligeværdige partnere i verden, vil verdens øvrige nationer byde éns indlemmelse i det etablerede, økonomiske fremskridt velkommen.«
<http://journalintegration.com/index.php/dossier/item/256-thomas>
s-

Og snart på engelsk på:
<http://www.committeerepubliccanada.ca/>.

Svindlen blev udtømmende afsløret i »Climate Change Science and the Climate Change Scare« (Klimaforandringsvidenskab og Klimaforandrings-skræmmekampagne) af Andrew Kenny, en sydafrikansk ingeniør, og artiklen blev publiceret samme dag, 24. nov. i @Liberty, det Sydafrikanske Institut for Racerelationers politiske bulletin, og blev dagen efter udlagt i sin helhed på den meget læste sydafrikanske erhvervsnyheds-website, biznews.com.

Kennys 24 sider lange artikel gør det klart, at plattenslagernes forskrifter vil forhindre industrialisering og fastholde milliarder af mennesker i fattigdom. Idet han fremkommer med mange af de videnskabelige tilbagevisninger, der fremstilles i *EIR's* egen Specialrapport, »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab«[2], skriver Kenny: »Men vi må stole på videnskab. Det er vores sikreste, og måske eneste, vej til sandhed. Og videnskabens og fornuftens fremskridt har bragt menneskeheden dybtgående, praktiske fordele.«[3]

<http://irr.org.za/reports-and-publications/atLiberty/files/>

[1] Canada, Frankrig, Italien, Tyskland, Japan, Storbritannien, USA.

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8531>

[3] Se Schiller Instituttets Specialrapport: En Prometheus-tilgang til nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Pilotnummer.

Omfatter rapporteringer fra hele verden fra ultimo okt. –
primo nov. 2015.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 30.
november 2015:
COP21-klimakonferencen:
udvikling, ikke
befolkningsreduktion //
advarsler om atomkrig**

Med formand Tom Gillesberg.

Inkluderer også: Høring om atomkraft (thorium) i Folketinget
/ Stem NEJ: bevar retsforbeholdet!

COP21: Udviklingslande deltager kun i Klimatopmøde i Paris for at beskytte deres lande mod at blive offerlam på alteret for det globale opvarmnings-credo

29. november 2015 – En artikel i dag af Gal Luft i Kinas statslige, engelsksprogede avis, *Global Times*, rapporterer, at morgendagens COP21 i Paris vil blive den største samling af statsoverhoveder nogen sinde – hele 147 af slagsen – uden for FN's Generalforsamling. Men, hvorfor kommer de? »Mange af disse ledere vil ikke deltage i topmødet pga. bekymring for verdens klimaforandring, men snarere for at sikre, at deres lande, der for det meste er under udvikling, ikke ender som offerlam på 'klimatismens', dvs. den grønne kults globale opvarmnings-credos, alter.«

Den indiske regering brugte sin officielle twitter-funktion for Topmødet til i dag at udstede en erklæring, forud for premierminister Narendra Modis afrejse til Paris. Erklæringen sagde, »resultatet af Topmødet må understøtte tilpasning til og udvikling af billige teknologier til at afbalancere periodisk forsyning af sol- og vindenergi«, rapporterede ANI.

Blandt disse billige eller prisbevidste teknologier er kul i dag stadig den førende. Artiklen i *Global Times* påpeger, at »kul er den brændselsform, der bruges i næsten 80 % af Kinas energisektor. Indien, hvor antallet af energi-berøvede mennesker tæller flere end den totale amerikanske befolkning,

bruger kul i 60 % af sin energiproduktion. De sammenlagt 600 mio. mennesker i de 10 sydøst-asiatiske lande er også dybt afhængige af kul.« Artiklen opsummerer ved at sige, at arbejdshesten i Asien under udvikling, hvor de fleste af denne verdens fattige mennesker lever, altid har været, og fortsat er, kul.

Forfatteren udpeger korrekt den intention om folkemord, der ligger i COP21, selv om han desværre kun gør det implicit. Det er en fejltagelse ikke at pege på kernekraft og fusionskraft[1] som menneskehedens fremtid,[2] og det er en fejltagelse ikke at anklage de samme britiske imperialister,[3] der har arrangeret COP21, for at nægte adgang til disse højere teknologier.

[1] Se Specialrapport: En Prometheus-tilgang til nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft

[2] Se video: En vision for fremtiden

[3] Se specialartikel: Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur, af Helga Zepp-LaRouche

Andreas Mogensen til EIR:

Hvorfor samarbejde med det russiske rumagentur er vigtigt

København, 16. september 2015 – Andreas Mogensen, den første dansker til at foretage en rejse i Rummet, ankom til Danmark i dag efter sin netop overståede 10-dages IRISS-mission til ISS (Den Internationale Rumstation, med start 2. sept.). EIR fik mulighed for at stille det første spørgsmål på en pressekonference, som Andreas Mogensen holdt i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live over den nationale kanal TV2, og en del af hans svar til EIR var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. EIR's spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Soyuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonor, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er

noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder.”

Mens han var i Rummet, udførte Andreas Mogensen mange eksperimenter, af hvilke den mest spændende var, som en del af »Thor-eksperimentet«, at se, hvad det er, der sker under tordenvejr oven over skyerne, og han filmede, for første gang, »blå kæmpelyn«, der lynede op i gentagne lysudbrud, fra kuplen på toppen af den russiske sektion af ISS. Han fortalte, hvor spændende det var, da han fandt ud af, at dette var første gang, fænomenet var blevet opdaget og filmet.

I morgen vil Andreas Mogensen holde et foredrag på Københavns Universitet og møde børn på Planetariumet.

Se også video og interview fra oktober 2014:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=7717>

Delegerede på COP21: Her er det klima-spørgsmål, I bør diskutere: Terrorismen og flygtninge- krise i en kold vinter!

Klimakonferencen i Paris må fokusere på de reelle og umiddelbare farer for menneskeheden: denne hastigt voksende flygtningekrise, de afgrundsdybe EU-økonomier og tab af arbejdspladser, samt de milliarder af mennesker over hele verden, der stadig lider under manglen på tilstrækkelig, stabil og billig energi, som er nødvendig for at gøre en ende på deres knusende fattigdom, fejlnæring, sygdom og tidlige død ved at sikre rent vand, ordentlige sanitære forhold, moderne hospitaler, lys, køleskabe og rigelig mad. Klimakonferencedeltagerne må adressere de følgende, langt mere presserende nødvendige spørgsmål.

Download (PDF, Unknown)

Liv på Jorden begyndte meget tidligere end man hidtil har forestillet sig

4. november, 2015 – Det er konklusionen på en undersøgelse, som geokemikere fra UCLA (Californiens Universitet i Los

Angeles) gennemførte, og som undersøgte zirkoner (smykkesten) i det vestlige Australien, som er mindst 4,1 milliarder år gamle. Zirkon – som ligner syntetisk kubisk zirconium-dioxid, som anvendes for at imitere diamanter – er tunge, slidstærke mineraler, der optager og bevarer deres umiddelbare miljø og kan fungere som tidskapsler. Videnskabsmændene undersøgte forholdet mellem kunststof 12 og kulstof 13 og fandt de karakteristiske tegn, som indikerer tilstedeværelsen af fotosyntetisk liv; dette 300 millioner år tidligere, end man hidtil havde troet. De siger, at ingen har foreslået en plausibel, alternativ forklaring. "Livet på Jorden kan være begyndt næsten øjeblikkeligt", sagde Mark Harrison, medforfatter til artiklen; et forslag, som stemmer overens med Vladimir Vernadskijs tanker om livets oprindelse.

Resultaterne har vidtgående følger for andre konklusioner, som er generelt accepteret af det videnskabelige samfund. "Den tidlige jordklode var bestemt ikke en djævelsk, tør, gloende varm planet; det ser vi absolut ingen beviser for", udtaler Harrison. "Planeten var sandsynligvis meget mere lig det, den er i dag, end tidligere antaget." Artiklen antyder også, at liv eksisterede før perioden med det voldsomme bombardement fra det indre Solsystem med resterne fra planetdannelse. Ved at datere de store kratere på Månen, har videnskabsmænd sat perioden med det voldsomme bombardement til for 3,9 milliarder år siden. De har antaget, at hvis der var liv dengang, ville det ikke have overlevet under det uden-jordiske angreb. "Hvis alt liv på Jorden døde under dette bombardement, hvilket nogle videnskabsfolk har påstået, så må livet hurtigt være genstartet", bemærker medforfatter Patrick Boehnke. Det er også muligt, at liv, som eksisterede, overlevede, eller alternativt, at dateringen af de voldsomme bombardementer ikke er korrekt.

Artiklen "Potentielt biogenetisk kul bevaret i et 4,1 milliard år gammelt stykke zirkon", blev publiceret i sidste måneds udgave af *Proceedings of the National Academy of Sciences*.

Kina vil hjælpe med at bygge kernekraftværker i Argentina

16. november 2015 – Regeringsembetsmænd fra Argentina og Kina underskrev i går en aftale om konstruktion af kernekraftværker til en værdi af næsten 15 mia. \$. Alt imens der har været tidligere aftaler, har disse grundlæggende set været på forståelses-memoranda-niveau, der har lagt grunden til det, der nu er tekniske og kommercielle kontrakter om at gå fremad og bygge nye kernekraftværker.

Det første værk, der skal bygges i fællesskab, bliver et canadisk designet tungtvands-værk af reaktortypen Candu, som Argentina besidder rettighederne til. Dette værk, Atucha 3, bliver Argentinas fjerde atomreaktor og forventes at koste næsten 6 mia. \$ og vil tage otte år at bygge. Det rapporteres, at Kina vil finansiere 85 % af projektet. Aftalen omfatter dannelsen af et konsortium til konstruktion af værket, hvor Argentinas erfarne og dygtige atomindustri vil levere 70 % af komponenterne.

Der blev også underskrevet en rammeaftale for endnu et kraftværk (Argentinas femte), som vil blive en kinesisk designet reaktor. Den bliver den første af sin slags i Latinamerika, og muligvis Kinas første eksport af sin

oprindeligt hjemmefødte fuldskala-reaktor.

Aftalerne blev underskrevet i går af præsidenten for Nucleoeléctrica Argentina, Jose Luis Antunez, og Quian Zhimin, leder af China National Nuclear Corp., mens begge landes ledere deltog i G20-topmødet i Tyrkiet. Minister for statslig planlægning, Julio de Vido, sagde, at undertegningen er "et grundlæggende skridt i spredningen af energi-matrixen med voksende medvirken af kernesektoren". Disse bliver Argentinas fjerde og femte reaktorer.

Argentina, der har opbygget sin egen kerneindustri og eksporterer forsøgsreaktorer til lande i hele verden, fik sine ambitiøse planer om kernekraft forkrøblet og næsten udslettet af den sataniske anti-atomkraft-"bevægelse" og af lobbyen for "vedvarende energi" og ikke-spredning, og med den finansielle krigsførelse i de seneste årtier, der fortsætter den dag i dag, som kronen på værket. Nu, og i BRIKS-regi, som Argentina har udtrykt ønske om at tilslutte sig, vil kernekraft-programmet skride fremad.

Argentina-aftalen kommer desuden i sammenhæng med annonceringen i sidste uge om, at den mexicanske senator Jose Luis Lavalle fra partiet National Handling forbereder lovgivning for en udvidelse af Mexicos kerne-program. Laguna Verde-værket har to reaktorer i drift, men var designet til fire. Han sagde, at hans lovforslag kunne præsenteres for Senatet til februar 2016.

Sidste uge var det 'kernekraft-uge' ved statsuniversitetet i Rio de Janeiro, med deltagelse af top-universiteterne og brasilianske atom-embedsmænd, såvel som Ivan Dybov, vicepræsident for Ruslands Rosatom i Brasilien.

Argentina, Brasilien og Mexico er de eneste lande i Latinamerika, der har kernekraftværker i drift.

Fælles USA/Kina-eksperimenter fører til gennembrud i forskning i fusion

12. november 2015 – Eksperimenter, der er gennemført i fællesskab mellem den kinesiske EAST-tokamak og i General Atomics' DII-D fusionsmaskine, har frembragt »banebrydende« resultater, rapporterer de amerikanske og kinesiske forskere. De seneste eksperimenter i et igangværende samarbejde blev udført først i Kina, og dernæst i San Diego, og forskerne koordinerede deres eksperimenter via videokonference. Formålet var at demonstrere en fremgangsmåde for eliminering af hidtil uhåndterlige instabiliteter, for at stabilisere et fusionsplasma. Det, man forsøgte, blev betragtet som en »højrisiko«-tilgang, idet man bragte den hede plasma nærmere tokamakens væg, men det frembragte de resultater, som forskerne havde håbet på. Resultaterne af eksperimenterne vil blive fremlagt i en artikel ved det 57. årlige møde i American Physical Society Division of Plasma Physics, den 17. nov.

»Vi har gjort en meget god begyndelse på internationalt samarbejde om forskning i fusion mellem Kina og USA, og vi er meget stolte af at være pionerer i dette felt«, sagde dr. Xianzu Gong fra Kinas Institut for Plasmafysik.

Foto: Det indre af en kinesisk EAST-tokamak

Rusland tilbød USA samarbejde om missilforsvar, men USA sagde "Nej"

3. november 2015 – Rusland har i mindst 2 tilfælde i de seneste år tilbudt USA samarbejde om en politik for et virkeligt internationalt, ballistisk missilforsvar, men er i begge tilfælde blevet afvist af Bush/Obama-regeringerne. Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, sagde i et interview til Rossiya-24 TV, at Washington i stedet er i færd med at udvikle sit globale missilforsvarssystem med det formål at opnå militær overlegenhed over Rusland.

"Desværre blev chancen for at udvikle et virkeligt globalt missilforsvarssystem spildt. Dette system ville ikke have været baseret på en specifik alliance, men ville i stedet effektivt beskytte mod virkelige, ikke fiktive, missiltrusler. NATO afviste at forfølge dette, hovedsageligt af ideologiske grunde", sagde han.

Den nyligt afholdte missilforsvarsøvelse ud for Skotlands kyst viser, at "det system, der er ved at blive udviklet, ikke tilsigter at forsvare mod den såkaldte "atomtrussel fra Iran", bemærkede han. "Desværre udvikler USA i øjeblikket sit missilforsvarssystem i et forsøg på at opnå militær overlegenhed over Rusland." Selvom Grushko tilsyneladende ikke direkte henviste til nogen eksempler på tilbud om samarbejde, så kom den russiske præsident Vladimir Putin med et sådant tilbud til præsident George Bush ved et topmøde i Kennebunkport, Maine, i 2007, og nogle år senere tilbød Rusland NATO at anvende deres antimissil-radarstation i Aserbajdsjan. Begge disse tilbud var et ekko af Reagan-LaRouches forslag om samarbejde om SDI (Strategisk Defense Initiative; det Strategiske Forsvarsinitiativ) fra 1983, som på det tidspunkt blev afslået af Yuri Andropov, der fungerede

som en agent under britisk indflydelse.

I slutningen af sidste uge afholdt det russiske Forsvarsministerium det, som de kaldte en kommando-og-kontrol-øvelse, der involverede ægte lanceringer af missiler fra hver af deres strategiske atomtriades tre ben, såvel som fra kortdistancesystemer. Forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte i går, at øvelsen var vellykket. "Som helhed viste øvelsen de strategiske atomstyrkers og langdistance-præcisionsvåbenkompleksernes høje kampberedskab", sagde han.

Ruslands forhøjede niveau af militær aktivitet repræsenterer noget af en gåde for USA, især på det maritime område. Bør Obamas doktrin med 'Omdrejningspunkt Asien' (Asia Pivot) fortsætte efter planen, eller bør USA sætte flere skibe ind i Europa?

"Deres ubådsstyrke og flåde er aktive i en grad, de ikke har været i lang tid, i omkring 20 år", sagde chefen for marineoperationer, admiral John Richardson, til *Financial Times* i et interview. "Hvordan skal vi fordele vore styrker for at sikre, at vi bevarer en passende balance og er passende engageret?" Richardson sagde, at flåden var i færd med at vurdere, om de skulle forøge deres tilstedeværelse i Europa og Stillehavsområdet. "Det er, hvad vi i øjeblikket drøfter."

**Rumænien underskriver aftale
med Kina om to nye**

kernekræftværker; Kina ekspanderer ind i Central- og Østeuropa

11. november 2015 – I går underskrev China General Nuclear Power Corp. en aftale med Rumæniens statsejede Societatea Nationala Nuclearelectrica SA om opførelse og drift af to atomreaktorer i Cernavoda, Rumænien. De etablerede et joint venture-selskab, der skal gennemføre projektet til 7,7 mia. dollar. Den oprindelige plan, hvor reaktorerne skulle have været bygget af franske og tyske leverandører, blev opgivet i 2011. *World Nuclear News* rapporterer, at China General Nuclear vil eje mindst 51 % af kapitalen i det fælles selskab. De to reaktorer bliver det canadiske Candu 6-design med tungt vand. Lokalt har allerede to Candu-reaktorer, der er i drift.

Zhang Qibo, adm. dir. i China General Nuclear, sagde, at MOU'et, forståelsesmemorandaet, inkluderer en investeringsaftale, samt ingeniør- og byggetjenester. Han bemærkede, at Kina har et »voksende samarbejde med Central- og Østeuropa«, der benytter sig af Kinas »finansiering og fremragende erfaringer inden for ingeniørarbejde og driftsstyring« af landets hjemlige kraftværker.

Det central- og østeuropæiske initiativ kommer i kølvandet på sidste uges aftale med Argentina om konstruktion af atomkraftværker, samt, at Kina købte sig ind i de britiske og franske atomindustrier.

Muligvis på grund af, at den amerikanske Kongres har erkendt, at USA er ved at forsvinde som en faktor inden for atomteknologi og -handel, blev den tidsperiode, i hvilken Kongressen kan gøre indsigelse mod fornyelsen af aftalen om civil atomkraft, overskredet, uden så meget som et pip fra Capitol Hill. Den fornyede 123-aftale trådte i kraft i går og

løber frem til 2040. En erklæring fra Nuclear Energy Institute gennemgår Kinas planlagte opbygning af atomkraft og udtaler, at USA, i en størrelsesorden omkring 70-204 mia. dollar, kunne få gavn af aftalen, der ville skabe 20.000-45.000 amerikanske jobs.

Schiller Instituttet besøger videnskabsbyen Dubna i Rusland – november 2015

To repræsentanter fra Schiller Instituttet, Benoît Odille og Stephan Hochstein, besøgte videnskabsbyen Dubna, Rusland, fra 26. – 30. okt., inviteret af det Føderale Russiske Agentur Rossotrudnichestvo. I denne korte video (15 min.) præsenterer vore reportere, hvordan byen Dubna kan være en model for fremtiden i ånden efter Schiller Instituttets opfordring til skabelse af »Cusanus-byer« (opkaldt efter renaissancegeniet Nicolaus af Cusa) i hele verden. At bygge sådanne videnskabsbyer som Dubna, der bringer forskningscentre, universiteter, produktionsfabrikker og kultur- og uddannelsescentre sammen, er den optimistiske vej til et Fredsparadigme for Civilisationen, der bygger på menneskehedens fælles mål.

Helga Zepp-LaRouche, en af verdens førende autoriteter i Nicolaus af Cusa, såvel som også stifter af Schiller Instituttet, skrev, at »hvis man skulle skrive en ny forfatning for en verden af suveræne nationalstater, kunne denne definition af Nicolaus indgå fuldstændig uændret, for, som det første, må mennesker leve«. Hun citerer fra Cusas *Concordantia Catholica*:

»Men fra begyndelsen blev mennesket givet fornuft, der skiller dem ud fra dyrene. De ved, på grund af eksistensen af deres fornuft, at sammenslutning og fællesskab er meget gavnligt – er i sandhed nødvendigt for deres selvopholdelse og for at opnå formålet for menneskelig eksistens.«

Og derfor, argumenterer Cusa,

»har mennesket bygget byer og vedtaget love for at bevare enhed og harmoni, og de etablerede vogtere af alle disse love, med den nødvendige magt til at sørge for det almene vel«.

(Zepp-LaRouche) »Dernæst fastlægger Nicolaus, på den klareste måde, det princip, der adskiller den suveræne nationalstat fra de forudgående oligarkiske former for samfund, ved at definere den eneste, legitime kilde til magt som værende den at kere sig om det almene vel, til hvilket alle, eller et flertal af mennesker, må give deres samtykke.

Som vi viser i vores Specialrapport, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*, så eksisterer den mulighed at indlede dette Nye Paradigme og bygge flere af disse byer.«

COP21- 'Bulldozer' kan ikke lukke munden på Frankrigs klima-skeptiske vejrmand.

2. nov. 2015 – En hektisk fransk præsident François Hollande har optrappet sin internationale lobbyvirksomhed, der

tilsigter at sikre en bindende international klimaaftale på den internationale COP21-konference, der åbner i Paris ved udgangen af denne måned. I dag bearbejdede han Xi Jinping i Beijing, d. 10. november er det de afrikanske statsoverhoveder i Malta, d. 15. november er det G20-topmødet i Tyrkiet, så Ø-Nationernes statsoverhoveder; og endelig, d. 27. nov. slutter han sig til den engelske Dronning, hendes gemal Prins Philip og deres skøre kugle af en søn Prins Charles, i en paradeopstilling af Mødet af Det britiske Statssamfunds Statsoverhoveder (CHOGM-2015) i Malta, til støtte for klimaforandringsvindlen til reduktion af verdens befolkning med seks milliarder mennesker eller mere.

Men som han satte ud på sin udenlandske lobbyvirksomhed, blev hans regerings fyring af den mest populære TV-meteorolog i Frankrig, fordi denne stejlede imod COP21's klimaforandringsløgne, til en celeber sag derhjemme. Philippe Verdier blev midt i måneden suspenderet som chef-meteorolog for det statsdrevne 'France Télévisions', efter han publicerede en bog, '*Klimaundersøgelser*', der flår klimaskræmpekampagnen fra hinanden og beskylder statsstøttede klimaforandrings-forskere for at være "manipulerede" og "politiserede".

Verdier fortalte RTL-radio i oktober, at han havde "lagt sig i vejen for COP21, der er en bulldozer, og at dette var resultatet". Han fortalte en anden fransk journalist, at han skrev bogen efter at være blevet "forfærdet", da Hollandes udenrigsminister Laurent Fabius indkaldte TV-meteorologer til et møde for at beordre dem til at fremhæve klimaforandringsproblemerne i deres udsendelser.

Verdier optrappede i den forgangne weekend, idet han opslog en kort online video, hvor han rapporterer, at han er blevet bandlyst fra TV, siden han publicerede sin bog, '*Klimaundersøgelser*' og derefter tavst "foran Dem, i ytrings- og oplysningsfrihedens navn for os alle", åbner konvolutten indeholdende den officielle meddelelse om, at han er blevet

fyret af France Télévisions, en måned før COP21.”

En underskriftsindsamling lanceret til forsvar af Verdier af Frankrigs energiske minoritet af "klimaskeptikere", havde allerede 15.000 underskrifter d. 1. nov., inklusive underskrifter fra 10 parlamentarikere, rapporterede RTL-radio. Frankrigs videnskabelige modstand mod den store løgn, inklusive videnskabsfolk, der arbejder sammen med Schiller Instituttet imod denne folkemorderiske svindel, kalder sig for "klimaoptimister." De mobiliserer, og de får en vis mediedækning.

En undersøgelse, udført i kølvandet på Verdiers suspendering, foretaget af den dybdeborende website Arretsurimages, afslørede, at mindst halvdelen af Frankrigs meteorologer er enige med Verdier og "optimist"-forskerne.

Klima-"optimister" i USA er i færd med at se på, hvad de kan mobilisere for at stikke en kæp i hjulet på præsident Obamas plan om at bruge Paris COP21-konferencen til at gøre det af med den amerikanske økonomi. November-udgaven af Heartland Institute's *'Nyhedsbrev for Miljø og Klima'* citerer forslag af jurist Chris Horner fra 'Competitive Enterprise Institute' om, at det amerikanske Senat før pariserkonferencen skal vedtage en resolution, kaldet 'Senatets mening' (Sense of Senate), der erklærer, at enhver aftale, der forhandles i Paris, skal ratificeres af Senatet for at træde i kraft. "Den altafgørende pointe er at sikre, at der ikke findes nogen rimelig påstand om, at 'Verden' med rimelighed kunne have troet på, at Obamaregeringen binder USA til noget som helst i Paris." Resolutionen kunne udstedes ved en simpel flertalsafstemning. Obamaregeringen forhindrer ethvert forsøg på at kræve ansvarlighed og afviste at tillade embedsfolk at vidne for høringen om internationale klimaforhandlinger, der blev afholdt d. 20. oktober af Senatets Komite for Miljø og Offentlige Arbejder, med senator James Inhofe som formand.

BRIKS' Globale Universitets Topmøde lancerer nye initiativer til "seriøst og berigende" uddannelsessamarbejde

28. oktober, 2015 – Topmødet i BRIKS' Globale Universitet, med fire af Ruslands vigtigste universiteter som værter, blev afholdt i Moskva, 26.-28. oktober, inklusive delegerede fra hundredvis af universiteter fra BRIKS-medlemslande, samt mange flere fra Latinamerika, Sydasien, Mellemøsten, Europa og Nordamerika.

Et af de initiativer, der kom ud af topmødet, var oprettelsen af □□BRIKS' Netværksuniversitet, præcis, som præsident Vladimir Putin havde annonceret den 1. april i år, da Rusland officielt overtog det skiftende formandskab for BRIKS.

Faktisk er det under Ruslands formandskab i år, at BRIKS' aktivitet inden for en række områder har accelereret voldsomt.

Ifølge Alexander Klimov, Ruslands viceuddannelses- og videnskabsminister, var Netværksuniversitetet designet som et bredt initiativ, "der vil gøre det muligt med samspil mellem universiteter i bilaterale og multilaterale formater, primært for gennemførelse af fælles studieprogrammer for magister- og efteruddannelsesstudier." Som rapporteret i *Russia & India Report* i dag, er det Netværksuniversitetets langsigtede mål at

blive en af nøgde primære mekanismer for "seriøs og berigende" uddannelsesinteraktion blandt medlemslandene og mange andre.

Et andet initiativ var oprettelsen af en sammenslutning af videnskabelige forskningscentre, som skal etableres i hver enkelt af medlemslandene, overvåges af et råd af medpræsidenter og ledes af den skiftende BRIKS-formand. Viktor Sadovnichii, rektor for Moskvas Statsuniversitet (MGU), sagde, at denne nye organisation vil blive baseret på principperne om respekt og i sammenslutningens ånd. "Jeg er overbevist om, at forslagene fra det Globale Universitets topmøde vil betyde en væsentlig støtte til vore landes indsats mod langsigtet strategisk samarbejde," sagde han, rapporteret af mehrnews.com.

Udover MGU var Det Statslige Institut for Internationale Relationer i Moskva (MGIMO), Folkenes Venskabsuniversitet i Rusland (RUDN) og Det Nationale Universitet for Videnskab og Teknologi (MISIS), værter for begivenheden, rapporterer Sputnik. Yderligere deltog ministre for videnskab og undervisning, rektorer for de førende institutioner i BRIKS-lande, repræsentanter for internationale organisationer og ledere af forskningscentre. Dette var første gang, at et BRIKS uddannelsesforum bragte så mange universiteter sammen: 18 fra Brasilien, 17 fra Indien, 13 fra Kina og otte fra Sydafrika. Som vært var Rusland repræsenteret med 69 universiteter.

Schiller Institut: Resolution til forsvar for milliarder af menneskers liv: NEJ TIL COP21-PLAN I PARIS OM NEDBRINGELSE AF CO₂ – Konference for befolkningsreduktion!

... Men kendsgerningen er, at Paris 2015-topmødet ikke kun handler om nationer, der potentielt set spilder deres tid og ressourcer på et fantomproblem, der kun eksisterer inde i computermodeller – den hæslige virkelighed er, at de programmer, der foreslås til nedbringelse af CO₂, ville øge fattigdommen, forringe livsbetingelserne og accelerere dødsraterne i hele verden. Verden kan ganske enkelt ikke opretholde en voksende befolkning med forbedrede levevilkår kun med anvendelse af sol- og vindenergi og andre former for såkaldt »grøn« energi.

Download (PDF, Unknown)

BRIKS' ministre for videnskab og teknologi mødes i Moskva,

drøfter fælles videnskabelige udviklingsprojekter

28. oktober 2015 – Ved det tredje BRIKS-ministtermøde om videnskab, teknologi og innovation, der blev afholdt i Moskva den 27.-28. okt., mødtes ministrene for videnskab og teknologi fra de fem BRIKS-nationer for at diskutere prioriteter inden for forskning og udvikling og udarbejde en arbejdsplan for de næste tre år (2015-2018) inden for områderne videnskabs-, teknologi- og innovationssamarbejde mellem BRIKS-landene, rapporterer niticentral.comi dag.

Ifølge Sputnik sagde Ruslands uddannelses- og forskningsminister, Dmitri Ivanov, i går, at BRIKS-lande kunne være involveret i Ruslands projekter for skabelse af stor-installationer. »Mens vi arbejdede med disse projekter, forstod vi, at den succesrige fremgang for sådanne projekter kun er mulig på basis af et tæt, internationalt samarbejde«, sagde han. »I dag har vi en enestående mulighed for at kombinere russiske ressourcer med andre BRIKS-medlemmers ressourcer for skabelse af disse og andre store forskningsstrukturer, der vil gøre det muligt for vore lande at indtage førende positioner i de tilsvarende videnskabelige felter.« Han tilføjede, at Rusland havde foreslået at oprette en fælles BRIKS-organisation for at udarbejde en slagplan for skabelse af store forskningsinstallationer i verdensklasse på medlemsstaternes territorium.

Relateret hertil var opfordringen, der kom fra Indiens minister for videnskab, teknologi og videnskab om Jorden (eller geo-videnskab), dr. Harsh Vardhan, om, at BRIKS skulle etablere et multilateralt finansieringssystem for at støtte forskningsprojekter med deltagelse af flere lande, rapporterer Indiens avis Business Standard i dag. Dr. Vardhan hilste ligeledes et foreslået BRIKS-initiativ om skabelse af Global Forskning i Avanceret Infrastruktur-Netværk (GRAIN)

velkomment. Det er presserende nødvendigt, sagde han, for medlemsnationer at identificere deres fælles behov og dele information om eksisterende forskning i stor-infrastruktur.

Dr. Vardhan meddelte også, at man vil afholde en fem dage lang BRIKS-konklave for Unge Videnskabsfolk i marts 2016 på det Nationale Institut for Avancerede Studier i Bangalore, Indien, ud fra hvilken det forventes, at man vil skabe et BRIKS-korps for Unge Videnskabsfolk.

Foto: Dr. Harsh Vardan

Høje energipriser pga. støtte til fornybar energi en uoverkommelig byrde for tysk industri

27. oktober 2015 – Den tyske regerings dekret om en afvikling af atomkraft og den efterfølgende gigantiske statsstøtte til »fornybar, 'bæredygtig'« energi har skabt en situation med uhyrligt høje og stigende energiomkostninger for industrien og sektoren for minedrift, som sidstnævnte har kaldt »ubærlige« i deres brev fra Hesses Industri- og Handelskammer (IHK). Brevet, der er stilet til Hesses delstatsregering, opfordrer indtrængende til, at denne dramatiske situation sættes på dagsordenen ved Energitopmødet i Hesse den 11. nov.

Brevet angriber i særdeleshed det faktum, at statsstøtten til »fornybar« energi vil være mangedoblet på fem år fra »energiomlægningen«, fra 2011 til 2016, på bekostning af de »ikke-fornybare« energikilder, der ikke modtager støtte. I

øjeblikket står støtten til 3,5 cents/kWh, som til næste år vil stige til 6,5 cents. Allerede nu er energiregningerne til de tyske industriselskaber (i de meget energikrævende sektorer) to til tre gange så høje som i Frankrig.

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og

laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved

at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

<https://www.youtube.com/watch?v=r0pVhtVdS7A>

**George Osborne håber at
bringe Silkevejen til**

Storbritannien

17. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings umiddelbart forestående besøg i Storbritannien fortsætter med at skabe kontrovers. Avisen *Guardian* skrev 16. oktober, at George Osborne, finansminister og øjensynligt hovedfortaler for tættere relationer med Kina, er fast besluttet på at bringe den Nye Silkevej frem til sin endestation i London. Xi Jinping med frue ventes til Storbritannien 20. oktober.

»Antikkens Silkevej, langs med hvilken karavaner af handelsfolk bragte fine kinesiske stoffer og udsøgt porcelæn til markederne i hele Asien, nåede aldrig så langt som til det kølige Britannien. Men George Osborne er fast besluttet på, at den antikke Silkevejs efterfølger i det 21. århundrede vil få terminus i London«, skrev *Guardian*.

Et afgørende element i Storbritanniens tilslutning til Kinas »Et bælte, en vej« er at udvide handel i renminbi i City of London og indvarsle en »gylden æra« med økonomisk og finansielt samarbejde med Kina.

Guardian citerer Mark Boleat, formand for politisk strategi i City of London Corporation, og som sagde: »I de senere år har samarbejdet mellem Det forenede Kongerige og Kina inden for den finansielle servicesektor været særlig stærk og har haft stor gavn af regeringsstøtte fra begge sider.«

De skriver, at, alt imens Tyskland tilbyder Kina kapitalgoder, inklusive maskinværktøj, så kan Storbritannien tilbyde finansielle serviceydelser og forretningsmæssige serviceydelser inklusive regnskabsførelse, rådgivning og jura.

Alt imens Osborne er meget forpligtet på denne politik, så er Washington »rasende« over den, og især over, at Storbritannien gik med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Osborne fik støtte fra Kristin Forbes, et medlem af Bank of

Englands komite for monetær politik, og som i en tale i Brighton og Hove Handelskammeret den 16. okt. sagde: »Blot et enkelt land – Kina – har været ansvarligt for over en tredjedel af væksten af det globale BNP siden 2011, og selv, når man medregner landets nylige langsommere vækst, forventes landet stadig at være drivkraft bag henved 35 % af den globale vækst i år ... ethvert foretagende, der er ude efter muligheder for vækst, burde overveje disse regioner, der – så langt – er ansvarlige for de største bidrag til global vækst.«

Jonathan Ashworth fra Morgan Stanley citeres for at have sagt: »Hvis man medregner Hongkong, så er Kina nu Storbritanniens sjette største eksportmarked og den tredjestørste importkilde. Desuden er Kina nu topeksportmarked for flere sektorer, såsom automobilproduktion og højere uddannelse, og vokser hastigt inden for turisme.«

Præsident Xi forventes at afslutte en handel om kinesisk deltagelse i konstruktion af Storbritanniens atomreaktor i Hinkley, det første, nye atomkraftværk, der bygges i Storbritannien i flere årtier.

Kina vil masseproducere Ebola vaccine

15. oktober 2015 – Et kinesisk selskab har planer om at masseproducere den Ebolavaccine, som Kinas Akademi for Militærmedicinsk Forskning har udviklet. Tianjin CanSino Biotechnology, Inc., i den nordøstlige by Tianjin, er i færd med at bygge en produktionsfacilitet til 315 mio. dollars til formålet. Faciliteten vil stå færdig i 2017 eller 2018. Det

findes endnu to vacciner – Merck and NewLink Genetics', og Johnson & Johnsons – hvoraf den første betragtes som færdigtestet (men der forlyder intet om produktionsplaner); det andet selskab har netop indledt kliniske tests.

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

EIR's interview med Andreas Mogensen udgivet i den tyske avis Neue Solidarität

Frieden durch internationale Kooperation im Weltraum

Følgende artikel blev udgivet i Neue Solidarität, Nr. 40, den 30. september 2015

Læs også den danske version her af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den engelske version her.

Andreas Mogensen war als erster Däne im Weltraum und löste damit eine Welle des Optimismus in Dänemark aus.

Am 2. September 2015 um 10:37 Uhr Ortszeit schrieb Andreas Mogensen Geschichte, er flog als erster dänischer Astronaut in den Weltraum. Mogensen als Vertreter der Europäischen Weltraumbehörde (ESA) und seine Reisegefährten, die Astronauten Sergej Wolkow (Russland) und Aidyn Aimbetow (Kasachstan), starteten an Bord einer russischen Sojus-Rakete vom Kosmodrom Baikonur aus, das in Kasachstan liegt, aber von der russischen Weltraumbehörde verwaltet wird. Die zehntägige Mission bestand im wesentlichen darin, die Sojus-Kapsel zur Internationalen Weltraumstation (ISS) zu steuern und von dort aus mit einer anderen Sojus-Kapsel, die dort seit sechs Monaten „geparkt“ war, wieder zur Erde zurückzukehren.

Mogensen, der an der Universität von Texas in Austin einen Doktorgrad in Weltraum-Ingenieurwesen erworben hatte, mußte eigens für diese Reise Russisch lernen, um in Rußland lernen zu können, wie man die Sojus-Kapsel steuert. Der Name der Mission lautete „Iriss“ – eine Kombination aus Iris und ISS. Iris ist die griechische Göttin, deren Name sowohl „Regenbogen“ – das Zeichen des Friedens – als auch „Botschafter“ bedeutet: Sie ist die Botin der Götter des Olympos, Mittlerin zwischen dem Kosmos und den Menschen.

Während seines Aufenthalts auf der ISS führte Mogensen zwölf Experimente durch. Wohl am aufregendsten war eines, mit dem dokumentiert wurde, was während eines gigantischen Wirbelsturms über den Wolken geschieht. Von der Kuppel – dem Panoramafenster – des russischen Moduls aus gelang es ihm, blitzende „blaue Strahlen“ (*blue jets*) zu filmen, das sind wiederholte, stichflammenähnliche Entladungen. Während seiner Pressekonferenz am 16. September äußerte er seine Freude und Begeisterung darüber, daß es damit zum erstenmal überhaupt gelungen war, dieses Phänomen zu beobachten und zu filmen.

Mogensen nahm auch sog. „rote Kobolde“ (*red sprites*) auf,

mächtige rotfarbige Entladungen, die 1989 erstmals entdeckt worden waren. Während dieses Experiments mit der Bezeichnung „Thor“ – nach dem nordischen Gott des Donners – verfolgten Forscher auf der Erde den Wirbelsturm und dirigierten Mogensens Aufnahmen. Sein Video eines Wirbelsturms über Indien, der die blauen Strahlen erzeugte, finden Sie im Internet unter: https://youtu.be/dY5F_gEexAY

Mogensen testete auch einen neuartigen Weltraumanzug, der den schädlichen Wirkungen der Schwerelosigkeit auf die Wirbelsäule entgegenwirkt. Er steuerte automatische Landesonden zur Erde, als Simulation für zukünftige Mond- und Marsmissionen. Zwei Minisatelliten namens „Cubesats“ – der eine von dänischen Studenten, der andere von einem dänischen Raumfahrtunternehmen gebaut – wurden mit zur Weltraumstation gebracht, um später ausgesetzt zu werden. Ein weiteres Experiment, um festzustellen, ob kleine Papierstücke auf der Oberfläche von Wasserblasen bleiben oder in diese hineingezogen werden, hatten sich dänische Schulkinder ausgedacht, die damit einen Wettbewerb gewannen.

Mogensens Mission löste eine Welle des wissenschaftlichen und technischen Optimismus in Dänemark aus. Fast das ganze Land war frühmorgens aufgestanden, um den Start der Mission um 6.37 Uhr mitzuverfolgen, er wurde in Planetarien, Gymnasien und sogar Grundschulen sowie der Zentrale des Dänischen Industrieverbands übertragen, der eine Konferenz über das „Abenteuer Weltraumgeschäft“ veranstaltete. In den Abendnachrichten wies der Vorsitzende des Industrieverbands darauf hin, daß jede Dänische Krone, die für die Weltraumforschung ausgegeben wird, 4,5 Kronen an Nebenprodukten erwirtschaftet. Alle Gelder, die Dänemark an die ESA bezahlt, fließen in Form von Aufträgen an dänische Unternehmen zurück.

Das ganze Land verfolgte Mogensens Mission in den Medien. Einmal sprach er per Videoschaltung des nationalen Fernsehsenders mit dem Ministerpräsidenten und mit den

Schulkindern, die sich das Blasenexperiment ausgedacht hatten.

Andreas Mogensen hat mit seiner Entschlossenheit, sich für den Einsatz als Astronaut zu qualifizieren, seiner Leidenschaft für die Raumfahrt, wissenschaftliche Entdeckungen und den technischen Fortschritt, seiner erfolgreichen Mission und seinem Einsatz dafür, die Jugend für das Studium der Wissenschaften zu begeistern, die Grundlage für den notwendigen Paradigmenwandel gelegt. Und er ist entschlossen, dies in der Zukunft weiter voranzutreiben und zu festigen.

Die internationale Zusammenarbeit muß weitergehen

Schon im Oktober 2014 hatte Mogensen vor dem Aufbruch zu den Vorbereitungen für seine Mission eine Pressekonferenz gegeben und die Bedeutung der internationalen Zusammenarbeit in der Raumfahrt hervorgehoben – nicht nur für den Fortschritt der Weltraumforschung selbst, sondern auch als Mittel der Verständigung zwischen den Nationen der Welt.

Wir von *EIR* fragten ihn damals in dieser Pressekonferenz: „Meine Frage ist eher politischer Natur, denn Sie haben vorhin davon gesprochen, wie wichtig diese Missionen für die internationale Zusammenarbeit sind. Aber wir sind in einer politischen Lage, wo – wenigstens in den Vereinigten Staaten – die Zusammenarbeit zwischen der NASA und der russischen Weltraumbehörde aufgrund der Sanktionspolitik reduziert wird. Es gibt einige Kooperationsabkommen, die fortgesetzt werden, aber andere wurden suspendiert. Haben Sie etwas darüber zu sagen, wie wichtig es ist, diese Zusammenarbeit zu erhalten und nicht zuzulassen, daß sie aus politischen Erwägungen heraus untergraben wird?“

Mogensen antwortete ausführlich:

„Gerade in diesem Fall, denke ich, ist die Internationale Raumstation wirklich ein hervorragendes Beispiel, denn die ISS

könnte ohne die Mitarbeit sowohl der Vereinigten Staaten als auch Rußlands gar nicht existieren. Wir sind also gewissermaßen gezwungen, zusammenarbeiten, und wir arbeiten auch zusammen. Soweit ich weiß, ist das kein Bereich, in dem wir die Sanktionen zu spüren bekommen, und die Raumstation könnte sonst gar nicht weiter betrieben werden. Derzeit können wir nur mit der russischen Sojus zur Raumstation gelangen. Gleichzeitig gibt es viele lebenswichtige Systeme an Bord, wie die Solarpaneele, die von der amerikanischen Seite kommen. Es ist also wirklich eine sehr enge Kooperation, und wenn das auseinanderbrechen würde, nun, dann gäbe es keine Weltraumstation. Aber wir sehen auch keine Hinweise darauf, daß das passieren wird.

Projekte wie die Raumstation helfen uns also wirklich sicherzustellen, daß wir weitermachen, denn man gerät sehr leicht in eine Situation, wo Teile der Kommunikation zusammenbrechen, aber wir müssen tagtäglich auf allen Ebenen kommunizieren – von der Ministerebene bis hinunter zu den Technikern und den Ingenieuren, die jeden Tag über die laufenden Operationen sprechen.

Wie viele andere wissenschaftliche Programme während des Kalten Krieges ist dies ein Weg, ein gegenseitiges Verständnis und eine gegenseitige Kooperation und Kommunikation sicherzustellen. Denn nur durch die tägliche Kommunikation und Kooperation können wir die Stereotypen durchbrechen und lernen, den Anderen auf einer menschlichen Ebene zu sehen, anstatt auf einer rhetorischen Ebene, in der politische Slogans ins Spiel kommen. In diesem Sinne, denke ich, ist die Weltraumstation ein hervorragendes Beispiel für die Zusammenarbeit, die wir auch in der Zukunft brauchen, um sicherzustellen, daß der Frieden erhalten bleibt.“

Mogensen reagierte auch positiv auf eine Frage von *EIR* zur Zusammenarbeit mit dem chinesischen und dem indischen Weltraumprogramm. Er sagte, er freue sich auf eine mögliche ESA-Mission zur geplanten chinesischen Raumstation. Er betonte

auch, eines der wichtigsten Ziele seiner Mission sei es, die jungen Menschen in Dänemark für das Studium der Naturwissenschaften zu begeistern. Eine weitere Frage von *EIR* betraf die Pläne für die Asteroidenforschung.

„Man sieht die Grenzen vom Weltraum aus nicht“

Als Mogensen nach seiner Mission nach Kopenhagen zurückkehrte, um eine kurze Vortragsreise durch das Land anzutreten, konnte *EIR* ihm bei seiner Pressekonferenz beim Dänischen Industrieverband am 16. September weitere Fragen stellen. Diese Pressekonferenz wurde live im dänischen Fernsehsender TV2 übertragen, und der Sender verwendete einen Teil von Mogensens Antwort auf die Frage von *EIR* als Einführung für den Bericht auf der Internetseite von TV2, der die Überschrift hatte: „Andreas Mogensen: Es gibt vom Weltraum aus keine Grenzen“.

EIR fragte Mogensen: „Als Sie im Oktober ihre Pressekonferenz gaben, sprach ich Sie darauf an, daß die Vorbereitungen für Ihre Weltraummission während wachsender Spannungen zwischen Rußland auf der einen und den USA und Europa auf der anderen Seite stattfanden, und Sie machten deutlich, daß es sehr wichtig sei, die Zusammenarbeit in der Forschung und im Weltraum aufrechtzuerhalten.“

Nachdem Sie nun zusammen mit einem russischen Kosmonauten an Bord einer Sojus-Rakete von Baikonur aus im Weltraum waren, was können Sie uns nun darüber sagen, warum es wichtig ist, die Zusammenarbeit zwischen der russischen Weltraumbehörde, der ESA und der NASA aufrechtzuerhalten?“

Mogensen antwortete: „Nur durch Kooperation und Kommunikation können wir einige der bestehenden Probleme lösen. Was ich sagen kann, ist, daß es an Bord der Weltraumstation keine Probleme zwischen den Nationalitäten gibt. Wir sind Menschen, die gemeinsam in den Weltraum fahren, um gemeinsame Probleme

zu lösen.

Wenn Sie auf die Erde schauen, dann ist der erste Eindruck, den man bekommt, daß es *eine* Erde ist. Vom Weltraum aus sieht man die Grenzen nicht, und man bekommt das Gefühl, daß Grenzen Dinge sind, die von Menschen geschaffen wurden.

Wir sind alle Menschen – mit den gleichen Träumen, den gleichen Wünschen, den gleichen Bedürfnissen, und wir alle leben auf demselben Planeten. Und deshalb ist die Zusammenarbeit, die der Weltraumstation zugrunde liegt, so wichtig. Und ich glaube, daß dies in der Zukunft noch wichtiger werden wird, denn es ist ein Beispiel dafür, wie wir Probleme gemeinsam lösen können. In der Zukunft werden immer mehr unserer Probleme ein Ausmaß haben, das es notwendig macht, über die Grenzen und über die Kulturen hinweg zusammenzuarbeiten. Das ist wirklich sehr, sehr wichtig, und ein gutes Beispiel dafür, was wir erreichen können, wenn wir zusammenarbeiten.“

EIR war auch bei einer Vorlesung, die Mogensen am 17. September an der Kopenhagener Universität hielt. Wir baten ihn dort, seine Gedanken mitzuteilen, wie er nach seiner Mission die Rolle des Menschen im Weltraum und im Universum sieht, und wie diese uns helfen kann, die Zukunft auf der Erde zu gestalten.

Mogensen antwortete, die Frage nach unserer Rolle im Universum sei schwer zu beantworten, er wisse keine Antwort darauf. Aber wir würden nur dann eine Antwort auf die Frage erhalten, ob wir eine Rolle außerhalb der Erde haben sollen, wenn wir die ersten Schritte dorthin tun. Das ist es, was wir versuchen, sagte er, „aber wir sind immer noch bei den ersten kleinen Schritten“. Dazu gehörten auch die Missionen der 1960er Jahre zu unserem nächsten Nachbarn, dem Mond. Mogensen schloß seine Antwort, er könne sich nicht vorstellen, daß der Weltraum in 50, 100 oder gar 1000 Jahren keine wichtige Rolle spielen werde. „Aber was genau diese Rolle sein wird, das versuchen

wir mit unserem Weltraumprogramm herauszufinden.“

Michelle Rasmussen

Interview

Der „coolste Job“

Schon am 10. Oktober 2014, vor seinem Einsatz auf der Internationalen Weltraumstation ISS, gab der dänische Astronaut *EIR* das folgende Interview. Das Gespräch führte Michelle Rasmussen.

EIR: Warum wollten Sie Astronaut werden?

Mogensen: Das ist eine gute Frage. Die einfachste Antwort ist, daß dies der coolste Job ist, den man überhaupt haben kann – der aufregendste Job. Es begann natürlich mit einem Traum, als ich noch klein war: in den Weltraum fliegen und schwerelos sein. Ich war wirklich fasziniert von den Apollo-Missionen, und ich denke, die Vorstellung, daß man auf dem Mond herumlaufen konnte und fühlen, wie es ist, dort herumzulaufen und dann auf die Erde zurückzublicken – ich dachte, das muß das Wundervollste sein, was man überhaupt im Leben erreichen kann.

Das war wahrscheinlich, wo dieser Traum begann, und später, in meinen Teenagerjahren, begann mich die wissenschaftliche Seite zu faszinieren. Ich kann mich noch daran erinnern, wie mich mein Physiklehrer mit einigen Büchern über die Physik bekannt machte, die ich äußerst faszinierend fand – über den Urknall und wie das Universum begann.

Nun bin ich in der Lage, die beiden Dinge, für die ich mich am meisten interessiere, zu kombinieren – nämlich die Physik und die Astrophysik, und natürlich zu reisen und zu erleben. Denn Reisen war schon immer Teil meines Hintergrunds. Ja, in den Weltraum zu reisen ist die höchste Form des Reiseerlebnisses.

EIR: Aber einige Leute meinen aus philosophischen Gründen, der Mensch müsse gar nicht in den Weltraum fahren?

Mogensen: Da würde ich sagen, daß ich da ganz anderer Meinung bin, denn ich denke, daß unsere Neugier ein ganz natürlicher Teil von uns ist. Wenn man den Wissenschaftlern folgt, die sagen, daß Afrika einer der Orte war, wo unser Ursprung war – das war es, was uns veranlaßte, Afrika zu verlassen und die ganze Erde zu erforschen. Wir hatten schon immer diesen Drang, wenn wir an einen großen Ozean kamen, ein Boot zu bauen und dann den Ozean zu überqueren, um zu sehen, was auf der anderen Seite ist. Oder wenn wir vor einem hohen Berg standen, hatten wir immer den Drang, diesen Berg hinaufzusteigen und zu sehen, was dort oben ist. Und ich denke, der Weltraum ist ein ganz natürlicher Teil dieses Drangs, den wir haben, unsere Umgebung zu erforschen.

Der „Übersicht-Effekt“

EIR: Unser Gründer Lyndon LaRouche, ein Ökonom und Politiker in den Vereinigten Staaten, hat gesagt, es sei unsere Bestimmung, in den Weltraum zu gehen, aber das werde auch die Art und Weise ändern, wie wir uns selbst sehen – ob wir daran gebunden sind, auf der Erde zu bleiben, oder ob wir uns als Teil des Sonnensystems betrachten und im nächsten Schritt die nächste Galaxie erforschen. Wie sehen Sie diese Veränderung unserer Sichtweise, wenn wir nur auf der Erde sind oder wenn wir zum Mond und zum Mars fliegen?

Mogensen: Nun, ich bin mir ziemlich sicher, daß das unsere Wahrnehmung enorm verändern wird. Ich betrachte das so ähnlich wie ein Kind. Wenn man in ein neues großes Haus kommt, und die Türen sind verschlossen, dann hat man den natürlichen Drang zu fragen: „Was ist auf der anderen Seite hinter diesen verschlossenen Türen?“ Es kann durchaus sein, daß da gar nichts ist, aber es kann auch sein, daß sich dort fabelhafte Reichtümer finden. Wir haben einen solchen natürlichen Drang, Türen zu öffnen – zu sehen, herauszufinden, was hinter der Tür

ist.

Und dann läßt es sich natürlich gar nicht vermeiden, daß einen das, was man vorfindet, selbst beeinflußt. Es gibt viele Beispiele von Astronauten, insbesondere Apollo-Astronauten, die auf dem Mond waren, die den sogenannten „Übersicht-Effekt“ erlebt haben – wenn man aus dem Abstand heraus die Erde im ganzen betrachtet und die hauchdünne Atmosphäre sieht, die tatsächlich erst das Leben auf der Erde ermöglicht. Ohne diese hauchdünne Atmosphäre wäre das Leben gar nicht möglich. So läßt es sich gar nicht vermeiden, daß man davon beeindruckt ist, und man begreift, wie anfällig die Erde sein kann und wie notwendig es ist, daß wir gut auf die Erde aufpassen und dafür sorgen, daß nicht nur unsere Kinder, sondern auch unsere Enkel usw. weit in die Zukunft hinein eine Erde haben, auf der sie leben können.

EIR: Zur Frage der Schaffung des technischen und wissenschaftlichen Fortschritts: Sie sagen, auch die Forschungskomponente sei ein ganz wichtiger Teil von Ihnen. Dagegen herrscht hier eine Wirtschaftspolitik, wo es heißt: „Wir senken die Löhne und beschneiden den Lebensstandard der Bevölkerung.“ Aber welche Bedeutung sehen Sie darin, den wissenschaftlichen und technischen Fortschritt nicht nur aufrechtzuerhalten, sondern auch voranzutreiben, das, was vorhin [in der vorhergehenden Pressekonferenz] als „Apollo-Effekt“ bezeichnet wurde?

Mogensen: Ich denke, die Technik ist in vieler Hinsicht wirklich der Weg, der uns voranbringt, auch wenn wir uns manchmal ein wenig vor neuen Technologien fürchten mögen. Schauen wir nur zurück auf die letzten 50 Jahre, auf all die technischen Fortschritte, die gemacht wurden und die unsere Gesellschaft radikal verändert haben, von einer, in der die meisten von uns auf Farmen lebten, um Nahrungsmittel für sich selbst zu erzeugen, bis heute, wo sich die Gesellschaft vollkommen verändert hat; nun sind wir in großen Städten konzentriert. Wenn man die westliche Welt, aber auch die

Entwicklungsländer anschaut, dann ist der Lebensstandard in dieser Zeit im allgemeinen um ein Vielfaches angestiegen. Schon daß wir in der Lage waren, viele verbreitete Krankheiten mit Hilfe von Impfstoffen auszurotten, ist ein enormer Fortschritt. Auch wenn wir uns die Kindersterblichkeit bei der Geburt und in den ersten Lebensjahren anschauen, die sind ebenfalls dramatisch gefallen.

Ich denke also, wenn man das global betrachtet, dann gab es einen enormen Fortschritt in allen Teilen der Welt. Natürlich gibt es da immer noch große Unausgewogenheiten, einige Teile der Welt sind hinter den anderen zurück. Aber im allgemeinen ist der Lebensstandard enorm gestiegen.

Aber es gibt auch Herausforderungen in der Zukunft. Denn je höher der Lebensstandard steigt, desto mehr Energie verbrauchen wir. Das ist ziemlich klar. Wenn man also ein Land nimmt, das sich entwickelt und es auf die Standards anhebt, die wir im Westen haben, dann erfordert dies große Mengen an Energie. Und das ist natürlich eine große Herausforderung. Aber das ist etwas, was wir meiner Meinung nach sicher in den Griff kriegen können.

EIR: Wie Sie vorher schon gesagt haben, wollen die Chinesen ausdrücklich zum Mond, um auf lange Sicht Helium-3 für die Fusionsenergie zu nutzen. Sie wollen sich also dieser Herausforderung stellen.

Mogensen: Natürlich, das ist etwas, was wir tun müssen, schon um Antworten auf diese Herausforderungen zu finden. Und der Weltraum ist ein wichtiger Teil davon, denn wir wissen, daß die Erde nicht nur durch unsere Aktivitäten beeinflusst ist, sondern auch durch die Aktivität der Sonne und die Aktivitäten des Universums. Das ist also nicht nur ein Weg, wie wir unsere Kinder für den Weltraum und für den Wissenschaftsunterricht interessieren können, sondern auch an sich ein wichtiger Teil unseres Überlebens und unserer Zukunft.

EIR: Glauben Sie, daß wir Staatsmänner wie Kennedy brauchen, die große Visionen für die Zukunft haben, anstatt bloß auf die nächste Wahl zu schauen?

Mogensen: Natürlich, das gehört zu diesen Herausforderungen. Wenn wir über Weltraumprojekte reden, so erstrecken sich manche davon über 15, 20, 30 Jahre. Politisch betrachtet sind also diejenigen, die sie beginnen, nicht auch diejenigen, die davon profitieren.

Aber ich denke, das, was mit dem Programm der Weltraumstation begonnen wurde – an der nun Amerika, Rußland, Europa, Japan und Kanada beteiligt sind – ist eine sehr gute Basis für die Zukunft der Raumfahrt. Diese Länder sind sich alle darüber im klaren, daß der nächste Schritt – sei es der Mond, Asteroiden oder der Mars – in Kooperation mit anderen Partnern geschehen wird, weil das etwas ist, was kein Land mehr allein schaffen kann. Es muß eine Partnerschaft sein. Also würde es mich nicht überraschen, wenn wir in der Zukunft sehen, daß beispielsweise auch China und Indien Teil dieser Partnerschaft werden.

EIR: Vielen Dank!

**Tema: LPAC Videnskabssteam
interviewer Paul Dreissen,
forfatter til
"Miljø-imperialisme: Grøn**

Magt, Sort Død".

Dansk udskrift

Jason Ross diskuterer miljøbevægelsens udvikling, og hvordan det, der kaldes »økologi« eller »miljøbeskyttelse« i dag er ansvarlig for millioner af dødsfald under dække af såkaldt 'miljøbeskyttelse'. Dreissen og Ross diskuterer også myten om ressourcekrisen, og hvad der gøres for at opdyrke den ultimative ressource: det menneskelige intellekt.

Download (PDF, Unknown)